

Slutning, at Landstinget efterhaanden vilde tilvende sig en større Indflydelse end Folkethinget. Hvad nu det første angaaer, at Thingene ere stillede lige, da er det fuldkommen rigtigt, men det ere de jo ogsaa efter Grundloven af 5te Juni; der er altsaa i saa Henseende ikke steet den mindste Forandring. Og hvad det andet angaaer, at Landstinget efter sin nye Stilling vilde kunne tilvende sig en større Magt end Folkethinget, da er det en aldeles løs og ubesøiet Paastand, thi, da de finansielle Bøve — og det er jo egentligt i dem, at Thingepunktet ligger med Hensyn til Thingenes forskjellige, større eller mindre, Indflydelse — først skulle behandles i Folkethinget, saa følger det ligefrem heraf, at Folkethinget, saalænge det ikke lader det storte paa Dydighed, altid vil kunne haandhæve en større Indflydelse end Landstinget. Ja, ganske vist; blev dette ikke Tilfældet, lod Folkethinget det storte paa den fornødne Dydighed, og skulde Landstinget komme til langt at overgaae Folkethinget i gode Kræfter, da kunde det vel nok hændes, at Landstinget fik den største Magt. Men dette kan man imidlertid ikke forudsætte, og endmindre efter den nye Valglov end efter den gamle, thi efter den nye kommer der til at hvile et Baaend paa Valgerne i Henseende til deres Valgfrihed, som ikke paahvilede dem efter den gamle Valglov, nemlig Domicilbestemmelsen, hvilken jeg anseer for en meget uheldig Bestemmelse. Naar nu en saadan Forskjellighed med Hensyn til dygtige Kræfter ikke er at befrygte, saa siger jeg, at det er en uberettiget Paastand, at Landstinget skulde kunne tilvende sig en større Magt, end det hidtil har haft. Hidtil har dette Thing, Landstinget, hvad jo de ærede Medlemmer ville vide af egen Erfaring — jeg vil ikke sige været udelukket fra —, men dog ikke haft den egentlige Afhjælpelse af de store Sager; Hovedafgjørelsen har hvilet i det andet Thing, og vi have i mangfoldige Spørgsmaal maattet finde os i, hvad der jo i og for sig er ganske naturligt, at indtage en tilbageholdende og criticiserende Stilling. Af Naavn ere vi vel det første Thing og bør paa Grund af vor Alder være det, men i Virkeligheden maae vi dog altid staae tilbage for det andet Thing med Hensyn til den Myndighed, som vi kunne

udøve paa Statsstyrelsen; dette følger ogsaa allerede af, at vi udgjøre den mindre talrige Forsamling.

Men medens jeg nu indrømmer de ærede Herrer paa den modsatte Side alt dette, forekommer det mig derimod, at der er et Punkt, der forresten allerede er blevet berørt, paa hvilket det storter de Herrer paa Klarhed, og det er, forsaavidt de ikke kunne indsee, at det vilde være fortaarveligt, hvis vi ikke nu fik denne Sag afgjort. Jeg skal slet ikke fortabe mig i Fremtidsudsigter; jeg vil ikke fremmane Spørgsmaal af Statscoup eller deslige Ting, hvad man heller ikke bør gjøre, men blot den Omstændighed, at vi ikke kunne komme til Entighed, at de to Forsatninger altsaa blive ved at bestaae ved Siden af hinanden med den derved fremkaldte uhyre besværlige Forretningssgang, og at der bestandigt fra disses egen Side stæer Angreb paa, hvad der saaledes bestaaer, vil medføre en forfærdelig Tilstand. Vor constitutionelle Stilling vilde derved blive saa svag, at den, uden at der stæer nogen Ubløghed, maatte falde sammen af sig selv. Det er altsaa det, som jeg bebrejder de ærede Medlemmer, at de ikke kunne indsee, at det er nødvendigt nu at komme til en Afgjørelse. Om Forsatningen er lidt mere eller lidt mindre god, maae vi derimod for Dieblirket ikke tage i Betragtning. Vi maae troste os med, at, naar vi fra alle Sider bestrebe os for at anvende den paa en fornuftig og maadeholden Maade, ville vi kunne leve ligesaa lykkeligt og godt under den nye Forsatning, som under den gamle. Ingen er berettiget til at antage, at vi paa vor Side lægge mindre Vægt paa Fædrelandets Vel end de selv.

Conseilspræsidenten: Der er blevet fremsat en Bemærkning først af den ærede 3die Landstingsmand for 9de Kreds (Nasmussen) og nu af den ærede sidste Taler (Bloug), som jeg paa det Allerkræftigste maa protestere imod. Det er nemlig af dem blevet fremhævet, at den Valgerclasse, der efter Lovforslaget vil fremkomme af de Høistbestattede til Stat og til Amtscommune, udgjorde en Stand. Jeg vil blot bede de Herrer om at forskaffe sig Listerne over disse Valgere; De ville saa se, at de